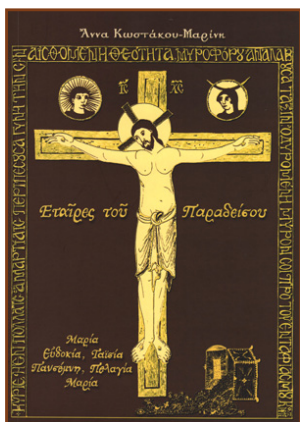

Βιβλιοπαρουσίασις

Άννα Κωστάκου-Μαρίνη

Εταῖρες τοῦ Παραδείσου

Εκδόσεις «Επτάλοφος Α.Β.Ε.Ε.»,
Αθήνα 2005, σελίδες 63.

Μαρία, Εὐδοκία, Ταῖσία, Πανσέμνη, Πελαγία, Μαρία

**«...οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς
εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ματθ. κα' 31)**

Ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτήρας καὶ Λυτρωτὴς τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἔνσαρκωμένη Ἀλήθεια καὶ Ὁδὸς καὶ Ζωή, πολλές φορές ἐπαναλάμβανε στὴν Διδασκαλία Του, αὐτὴν τὴν ἄποψη, ἡ ὁποία ξένιζε καὶ σκανδάλιζε τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους. **Φ**ράση, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἰσχυρότατο κόλαφο γιὰ τοὺς ἠθικολόγους ὑποκριτὲς κάθε ἐποχῆς.

Τὸ θλιβερὸ προνόμιο μιᾶς «κοινῆς» γυναίκα εἶναι οἱ ἀπαξιωτικὲς βιοτικὲς τῆς ἐμπειρίες καὶ τὸ τρομακτικὸ βίωμα τῆς πιὸ παγωμένης κόλασης.

Η γυναίκα, ἡ ὁποία προσφέρει τὸ ἅγιο σῶμα τῆς, τὸν ναὸ αὐτὸ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀλλὰ καὶ τὸν πολῦτιμο ἑαυτὴ τῆς μὲ ὄλα τὰ αἰσθήματα καὶ συναισθήματά τῆς, γιὰ νὰ προσποιηθεῖ ἀπλὰ καὶ μόνο τὴν ἐρωτικὴ σχέση, ζεῖ

τὴν μεγαλύτερη κόλαση.

Πραγματικά, ὅποιοσδήποτε ἄνθρωπος ὑποβιβάζει τὴν συνουσία, ἢ ὅποια ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς ἱερότερες τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων καὶ τὴν κάνει ἀντικείμενο ἀγοραπωλησίας, χρηματικῆς συναλλαγῆς, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς τραγικότερες προσωπικότητες τῆς σύγχρονης ἐποχῆς μας.

Η ἄρνηση, στὴν ὅποια περιπίπτει, εἶναι διπλὴ καὶ ὀδυνηρή. **Α**ρνεῖται καὶ ἀκρωτηριάζει τὰ δύο σημαντικότερα στοιχεῖα τοῦ ἔρωτα: **τὴν διαπροσωπικὴ κοινωνία καὶ τὴν χαρὰ τῆς δημιουργίας.**

Η ἐρωτικὴ ζωὴ ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ σημαντικότερες ἐκφράσεις τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. **Α**κριβῶς γιατί ἀρνεῖται τὸν **ἀτομισμό** καὶ τὴν **ἀπομόνωση** καὶ ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν κοινωνία, ὄχι μόνο στὸ ἐπίπεδο τῆς ἀπλῆς γνωριμίας καὶ φιλίας, ἀλλὰ σὲ μιὰ περισσότερο προσωπικὴ καὶ οὐσιαστικὴ σχέση.

Ο ἄνθρωπος, τὶς περισσότερες φορές, ἀνακαλύπτει στὸν ἔρωτα τὴν ὀλοκλήρωσή του. **Α**νακαλύπτοντας τὸ **μυστήριο τῆς ἀγαπητικῆς κοινωνίας καὶ τῆς θυσίας**, ὀδηγεῖται στὴν τελείωση. **Τ**αυτόχρονα, ὁ ἔρωτας χαρίζει τὴν **χαρὰ τῆς δημιουργίας** καὶ ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ γίνετα **συνδημιουργὸς** τοῦ Θεοῦ.

Κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ συμφωνήσει μὲ ὅλους τοὺς σύγχρονους ἐκείνους «φιλοσόφους» ποὺ ὑποβιβάζουν τὴν ἐρωτικὴ πράξη σὲ μιὰ ἀπλὴ βιολογικὴ καὶ ἐνστικτώδη λειτουργία.

Ο ὑποβιβασμὸς αὐτὸς τῆς συνουσιαστικῆς πράξης ὑποσημαίνει μιὰ τρομακτικὴ σμίκρυνση σὲ ἐπίπεδο οὐσίας, δηλώνει τὴν ἀπόλυτη μείωση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς στὴ σφαῖρα τοῦ κτήνους καὶ τῶν ἐνστίκτων καὶ τέλος ὀρίζει τὴν ἀρνητικὴ ἀλλοίωση, δηλαδὴ τὴν **ἀλλοτρίωση τοῦ ἀνθρώπου.**

Πολλές φορές ὅμως ἡ τρομακτικὴ αὐτὴ ἐμπειρία τῆς ἀλλοτρίωσης τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ γίνει, Θεοῦ θέ-

Ἡ Ἁγία Ταῖσία.

λοντος καὶ ἀνθρώπου ἐπιτρέποντος, ἡ λαμπρὴ ἀφετηρία γιὰ μιὰ καινὴ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ζωὴ.

Ἡ μετάνοια τῶν Ἁγίων «ἐταίρων» αὐτῶν Γυναικῶν εἶναι συγκλονιστικὴ καὶ ἀναπάντεχη. **Ἡ** ἐξουθενωτικὴ ἄσκηση ὅπου ὑπέβαλαν τὸν ἑαυτό τους ἀγγίζει τὰ ὅρια τοῦ ὑπερανθρώπου.

Οἱ ζωὲς τῆς μετανοίας τῶν Ὁσίων αὐτῶν Γυναικῶν δίνουν τὴν δυνατότητα γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀνάνηψη ὄλων μας, ποὺ παρασυρμένοι ἀπὸ τὴν σύγχρονη ἐποχὴ τῆς ἐξαφάνισης τῶν ὑγειῶν προτύπων καὶ τοῦ πανσεξουαλισμοῦ, ἀμαυρώσαμε τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, χάσαμε τὴν ἐλευθερία ποὺ Ἐκεῖνος τόσο ἀπλόχερα μᾶς χάρισε καὶ γίναμε δοῦλοι τῆς πιὸ ἀποτρόπαιης σκλαβιάς.

«Ἱατρειὸν ἐστὶ ἀναιρετικὸν τῆς ἁμαρτίας ἢ μετάνοια. Δῶρὸν ἐστὶ οὐράνιον. Δύναμις θαυμαστή. Πάντας μεταποιεῖ. Χωνευτήριον ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας ἢ μετάνοια» (Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου).

